

Studentova duše - sloh

Noc

Není dne bez noci a není noci beze dne. Soumrak zahaluje krajinu do šedého pláště. Mizí barvy a z celé krajiny se stane pouhá šedočerná změť. Pouze měsíc a hvězdy září a prosvětlují černou, neproniknutelnou tmou. Všude je klid. Jen občas zazní zvuky, které vydává noční zvěř. Jinak nic. Krajina je ztichlá a spí. Mnoho kilometrů od tohoto klidného místa je betonové město. Je zde mnoho, mnoho čtveratých příbytků. Mnoho a mnoho vězení bez mříží! I zde je relativní klid. Město mlčí. Náhodné auto osvětluje průzračnou září světel skleněné tabule. A hodiny na věži bijí jedenáctou hodinu. Ticho jako v hrobě. Téměř všichni šli už spát. V krajině i ve městě je klid. Jako by krajina dostala čas na to, aby se vzpamatovala po vpádu člověka. Aby načerpala nové síly a mohla mu zase znovu a znovu čelit. Hodiny bijí třetí hodinu. Temné dunění zvonu vyhnalo sýčka ze zvonice. A hodiny bijí dál. Dál a dál měří čas. Nedají se zastavit. Myš vylezla ze své skrýše a okousává ementál. Nepotřebuje však potravu pouze pro sebe. V hnízdečku na ni čekají nenasytná mlá-